Europeiska unionens råd

Bryssel den 17 maj 2016
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2013/0027 (COD)

5581/1/16
REV 1 ADD 1

TELECOM 7
DATAPROTECT 6
CYBER 4
MI 37
CSC 15
CODEC 84
PARLNAT 154

RÅDETS MOTIVERING

Ärende:	Rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen – Rådets motivering – Antagen av rådet den 17 maj 2016

I. INLEDNING

1. Kommissionen lade fram sitt förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen (nedan kallat *direktivet*) den 12 februari 2013 med artikel 114 i EUF-fördraget som rättslig grund.

2. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande den 22 maj 2013 och Regionkommittén antog sitt yttrande den 3–4 juli 2013.

3. Europaparlamentet antog sin lagstiftningsresolution vid första behandlingen den 13 mars 2014[1] och antog då 138 ändringsförslag.

4. Rådet och Europaparlamentet inledde förhandlingar i syfte att nå en tidig överenskommelse vid andra behandlingen i oktober 2014. Förhandlingarna avslutades framgångsrikt den 7 december 2015 då Europaparlamentet och rådet nådde en preliminär överenskommelse om en kompromisstext.

5. Den 18 december 2015 bekräftade Ständiga representanternas kommitté kompromisstexten till direktivet, så som de två institutionerna kommit överens om den.

6. Den 28 januari 2016 skickade ordföranden för Europaparlamentets utskott för den inre marknaden och konsumentskydd en skrivelse till ordföranden för Ständiga representanternas kommitté och förklarade att hon, om rådet formellt förelägger Europaparlamentet den överenskomna ståndpunkten och med förbehåll för juristlingvisternas granskning, kommer att rekommendera kammaren att godkänna rådets ståndpunkt utan ändringar vid parlamentets andra behandling.

7. Den 29 februari 2016 bekräftade rådet sin politiska överenskommelse om kompromisstexten till direktivet.

---

[1] Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen.

II. SYFTE

8. Det framgår av resultatet av förhandlingarna att direktivet fastställer åtgärder vilkas syfte är att uppnå en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem inom Europeiska unionen för att få den inre marknaden att fungera bättre.

III. ANALYS AV RÅDETS STÅNDPUNKT VID FÖRSTA BEHANDLINGEN

A. Allmänt

9. Efter omröstningen i kammaren förde Europaparlamentet och rådet förhandlingar i syfte att nå en överenskommelse vid andra behandlingen på grundval av rådets ståndpunkt vid första behandlingen, som parlamentet kunde godkänna som sådan. Texten till rådets ståndpunkt vid första behandlingen återspeglar till fullo den kompromiss som medlagstiftarna kommit fram till.

B. Viktiga frågor

10. Den kompromiss som man kommit fram till med Europaparlamentet innehåller följande huvudpunkter:

    a. *Nationell kapacitet*

11. Enligt kompromissen har medlemsstaterna vissa skyldigheter när det gäller deras nationella cybersäkerhetskapacitet. För det första är medlemsstaterna skyldiga att anta en nationell strategi som fastställer strategiska mål och lämpliga politiska åtgärder och lagstiftningsåtgärder för att uppnå och upprätthålla en hög säkerhetsnivå för nät och informationssystem.

12. För det andra ska medlemsstaterna utse en eller flera nationella behöriga myndigheter för säkerhet i nätverks- och informationssystem, vilka ska övervaka tillämpningen av direktivet på nationell nivå.

13. För det tredje ska medlemsstaterna också utse en gemensam nationell kontaktpunkt för säkerheten hos nät och informationssystem som ska utöva en sambandsfunktion för att säkerställa gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och med de berörda myndigheterna i andra medlemsstater samt med samarbetsgruppen och CSIRT-nätverket. Den gemensamma kontaktpunkten ska också lämna en årlig rapport till samarbetsgruppen om de rapporter som mottagits.

14. Slutligen ska medlemsstaterna utse en eller flera enheter för hantering av it-säkerhetsincidenter (CSIRT-enheter) som ska ansvara för hanteringen av incidenter och risker. I bilaga I till kompromisstexten anges krav på CSIRT-enheter.

b. *Samarbete*

15. För att stödja och underlätta strategiskt samarbete mellan medlemsstaterna, skapa förtroende och tillit samt uppnå en hög gemensam säkerhetsnivå för nät och informationssystem i unionen inrättas genom kompromisstexten en samarbetsgrupp. Samarbetsgruppen ska bestå av företrädare för medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa). Den ska ha särskilda uppgifter som anges i texten, däribland att utbyta bästa praxis och information om ett antal frågor samt att diskutera medlemsstaternas förmåga och beredskap.

16. Genom kompromisstexten inrättas också ett nätverk för nationella CSIRT-enheter för att bidra till utvecklingen av förtroende och tillit mellan medlemsstaterna och för att främja snabbt och effektivt operativt samarbete. Nätverket ska bestå av företrädare för medlemsstaternas CSIRT-enheter och Cert-EU, och kommissionen kommer att delta i nätverket som observatör. Enisa kommer att tillhandahålla sekretariatet och aktivt stödja samarbetet mellan CSIRT-enheterna. Texten föreskriver ett antal uppgifter som ska utföras av nätverket, däribland att utbyta information om CSIRT-enheternas tjänster, verksamhet och samarbetskapacitet, stödja medlemsstaterna i hanteringen av gränsöverskridande incidenter och att, under vissa förutsättningar, utbyta och diskutera uppgifter som rör incidenter och dithörande risker.

c. *Säkerhets- och rapporteringskrav*

17. I direktivet anges vissa skyldigheter för två olika grupper av marknadsaktörer: leverantörer av samhällsviktiga tjänster och leverantörer av digitala tjänster.

18. I bilaga II till direktivet räknas ett antal sektorer upp som är viktiga för samhället och ekonomin, nämligen energi, transporter, bankverksamhet, finansmarknadsinfrastruktur, hälso- och sjukvård, leverans och distribution av dricksvatten samt digital infrastruktur. Inom dessa sektorer ska medlemsstaterna identifiera leverantörer av samhällsviktiga tjänster, utifrån tydliga kriterier som anges i direktivet.

19. I bilaga III till direktivet anges tre typer av digitala tjänster vars leverantörer måste uppfylla kraven i direktivet: internetbaserade marknadsplatser, internetbaserade sökmotorer och molntjänster. Alla leverantörer av digitala tjänster som erbjuder de angivna tjänsterna måste uppfylla kraven i direktivet, med undantag för mikroföretag och små företag.

20. De två grupperna av marknadsaktörer kommer att bli skyldiga att vidta organisatoriska och tekniska åtgärder för att hantera risker för säkerheten i nät och informationssystem och för att förebygga och minimera verkningarna av incidenter som påverkar systemens säkerhet. Incidenter som har en viss grad av inverkan på tjänsterna i fråga ska rapporteras till de nationella behöriga myndigheterna eller till CSIRT-enheterna. I direktivet anges kriterier för att avgöra vilken grad av inverkan sådana incidenter har.

21. I direktivet används en differentierad strategi vad gäller de två kategorierna av aktörer. Säkerhets- och rapporteringskraven är lindrigare för leverantörer av digitala tjänster än för leverantörer av samhällsviktiga tjänster, vilket återspeglar hur stor risk en störning av deras tjänster kan medföra för samhället och ekonomin. Med tanke på att leverantörer av digitala tjänster ofta är verksamma i många medlemsstater och i syfte att säkra en hög grad av harmonisering får medlemsstaterna enligt direktivet dessutom inte införa några ytterligare säkerhets- eller rapporteringskrav för dessa leverantörer.

22. I kompromisstexten anges också att enheter som inte har identifierats som leverantörer av samhällsviktiga tjänster och som inte är leverantörer av digitala tjänster kan rapportera vissa incidenter på frivillig grund.

d. *Införlivande*

23. Medlemsstaterna kommer att vara skyldiga att införliva direktivet senast 21 månader efter dagen för dess ikraftträdande och kommer att ha ytterligare sex månader på sig att identifiera sina leverantörer av samhällsviktiga tjänster.

IV. SLUTSATS

24. Rådets ståndpunkt återspeglar till fullo den kompromiss som nåddes i förhandlingarna mellan Europaparlamentet och rådet och som kommissionen instämmer i. Kompromissen bekräftas i skrivelsen från ordföranden för utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd till Corepers ordförande av den 28 januari 2016.